

ΟΤΑΝ Ο ΗΛΙΟΣ... Ή ΜΙΑ ALL TIME CLASSIC ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ. ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΗ ΜΠΟΣΚΟΪΤΗ

archive.onlytheater.gr/kritiki/kritiki-onlytheater/2213-otan-o-ili-os-i-mia-all-time-clasic-parastasi-tou-antoni-boskoiti.html

Written by OnlyTheater. Category: ΚΡΙΤΙΚΗ ONLYTHEATER

Πολύς κόσμος περιμένει κάθε Δευτέρα και Τρίτη έξω από το ιστορικό κτήριο του Θεάτρου Τέχνης. Μάλλον πρόκειται για κανονικό φόρο τιμής στη συγγραφέα **Ζωρζ Σαρή** που μας άφησε πέρσι τον Ιούνιο σε ηλικία 87 ετών, έχοντας φυσικά θρέψει από το 1969 που εμφανίστηκε στα ελληνικά γράμματα γενιές και γενιές αναγνωστών. Το συγκεκριμένο έργο, το μυθιστόρημα "**Όταν ο ήλιος**", το έγραψε στα 1971, όταν ήδη είχε περάσει στη συγγραφή, αρνούμενη να συνεχίσει να ασκεί την τέχνη της υποκριτικής εν μέσω χούντας. Η παράσταση, τώρα, που σκηνοθέτησε ο **Δημοσθένης Φίλιππας** και επεξεργάστηκε δραματουργικά η **Βένια Σταματιάδη** βλέπεται αποκλειστικά σαν ένα "ρετρό" θέαμα απ' την άποψη της δομής και της κατασκευής. Αυτό το σχόλιο δεν αποτελεί μομφή σε καμία περίπτωση, ειδικά για κάποιον που γνωρίζει εκ των προτέρων την "πηγή" του έργου, τη Σαρή δηλαδή.

Χωρίς κανέναν σκηνοθετικό ή δραματουργικό νεοτερισμό, οι δύο ώρες κυλάνε σα να παρακολουθείς παράσταση της δεκαετίας του 1950 ή του '60: τα ντεκόρ, τα κοστούμια, η χρήση των φωτισμών και της μουσικής. Μοναδική σύνδεση με το σήμερα, μιλώντας πάντα για το κατασκευαστικό κομμάτι, οι προβολές των επικαίρων στην οθόνη από την περίοδο της γερμανικής Κατοχής και της Απελευθέρωσης, συνοδεία μουσικής του Μίκη Θεοδωράκη. Κι όμως, απ' αυτή την παράσταση έχει εξοστρακιστεί κάθε αρνητικό "παλιακό" στοιχείο και ο θεατής την εισπράττει σαν ένα μάθημα ιστορίας. Αν συνυπολογιστεί και το γεγονός πως ο θεατής έχει πηξει στις παραστάσεις μέσα σε σιταποθήκες και καπνεργοστάσια κι όταν βλέπει πια κλασικό θέατρο με κανονικά ντεκόρ, πολυθρόνες, τραπέζια και καρέκλες, αγαλλιάζει η ψυχή του, μπορώ κι εγώ να κατανοήσω τα πλήθη που συρρέουν στο Τέχνης και σ' αυτό το έργο! Το οποίο έργο, αν και αμιγώς

αυτοβιογραφικό της συγγραφέως (στοιχείο που τοποθέτησε την κριτική και απέναντι στη Ζωρζ Σαρή μέσα στα χρόνια), έτυχε καλών ερμηνευτικών αποδόσεων από σύσσωμο τον πολυμελή θίασο. **Αξίζει ν' αναφερθούν όλοι:** Κατερίνα Ζιώγου, Βένια Σταματιάδη, Πανάγος Ιωακείμ, Γιάννης Μίνως, Αναστασία Γεωργοπούλου, Γιάννης Δαμάλας, Άρτεμις Γρύμπλα, Αντιγόνη Δούμου, Γωγώ Καρτσάνα, Βασιλική Κίσσα, Αυγουστίνος Κούμουλος, Ηλίας Λάτσης και επίτιμος guest ως πατέρας της ηρωίδας, ο **Γιάννης Δεγαΐτης**, από τα παλαιότερα στελέχη του Θεάτρου Τέχνης. Ίσως όμως αυτό που κάνει την παράσταση να στέκεται ανέγγιχτη από το χρόνο (πραγματικά ανέγγιχτη, όπως είπαμε, σκηνοθετικά και δραματουργικά) να είναι ο έντονος αντιφασιστικός χαρακτήρας της και η ελπίδα πως η πολύπαθη Ελλάδα θα ξαναβρεί μια μέρα την ελευθερία της και οι Έλληνες την ευημερία τους. **All time classic, που λένε!**

Θέατρο Τέχνης Κάρολος Κουν

Φρυνίχου 14, Αθήνα (Πλάκα) , 2103222464 , <http://www.theatro-technis.gr/>

Κάθε Δευτέρα και Τρίτη στις 21.00

[Διαβάστε περισσότερα...](#)